

گزارش

اشاره:

نخستین جشنواره مد و لباس فجر با حضور تعدادی از مسئولان وزارت ارشاد، نمایندگان مجلس شورای اسلامی و فعالان عرصه مد و طراحی لباس در مرکز آفرینش‌های فکری کودک و نوجوان افتتاح شد و تا ۸ روز به کار خود ادامه داد.

در مراسم افتتاحیه این جشنواره، دبیر اجرایی و همچنین وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به تشریح اهداف این جشنواره و چگونگی آغاز به کار آن پرداختند. لازم به یادآوری است که پس از تصویب قانون تشکیل کارگروه مد و لباس در مجلس هشتم، ساماندهی مد و لباس در دستور کار دولت قرار گرفت و مجموعه وزارت ارشاد به‌عنوان متولی مستقیم اجرای این قانون، کارگروه‌ها و نهادهای مورد نیاز را مهیای اجرای قانون مصوب مجلس کرد.

جشنواره ای برای ارائه مد و لباس ایرانی - اسلامی

گزارشی از برگزاری نخستین جشنواره مد و لباس فجر

دانشگاه و طراحان لباس اشاره کرد و گفت: نکته قابل توجه این است که حدود ۸۵ درصد از آثار دریافتی جشنواره از حوزه جامعه طراحان بوده است.

پس از اتمام سخنرانی دبیر اجرایی جشنواره، گروه توشیح بلال، در مدح امام علی (ع) و امام زمان (عج) اشعاری سرودند. در ادامه مراسم افتتاحیه، علی‌قلی امیراحمدی - مشاور ارشد وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی - سخنان خود را در قالب یک شعر بیان نمود:

” راستی تجربه ای دارم من

باز می گویم تا ذهنتان را به بهایش بخرم

سعی دارم نکنم داوری از پیش و نیز

جامه خشک تعصب بدرم

گوشتان آماده ست تا که من فکر شما را

به سر خط ببرم؟

کرم ابریشم را همه دیدید یقین

کرم نازیبایی است

برگ توتستان را چیدم

و ریختمش روی زمین

بعد چندی که سراغش رفتم

در حجاب پيله

خویشتن را پیچید

روزگاری که گذشت

گشت پروانه

نداشت که به فاصله دو ماه، قریب به ۲۷۸۰ اثر که از این میان ۲ هزار و ۲۶۰ ماتو، ۳۱۶ چادر و حدود ۲۰۰ مقنعه بود؛ به دبیرخانه جشنواره مد و لباس برسد.

دبیراجرایی جشنواره مد و لباس یادآور شد: به دلیل این که امسال موضوع جشنواره، پوشاک بهاره بانوان و لباس اجتماع بود؛ حدود ۲۴۰ ماتو، ۲۹ چادر و ۱۵ مقنعه توسط اعضای کمیسیون ماده ۴ انتخاب شد. لازم به توضیح است که کمیسیون ماده ۴، یکی از مهمترین کمیسیون‌هایی است که براساس قانون ساماندهی مد و لباس منظور شده است. دراصل اعضای کمیسیون تشخیص می دهند یک اثر متناسب با الگوهای اسلامی ایرانی می باشد یا خیر.

وی افزود: اعضا باید جزو افرادی می بودند که دارای یکسری شرایط عمومی و یکسری شرایط خصوصی باشند، علاوه بر اینکه با حوزه مد و لباس به خوبی آشنا بوده، تحصیلات آکادمیک داشته باشند و بازار را هم بشناسند. با تلاش ها و تحقیقات فراوان طی مدت ۲ ماه این ۷ نفر مشخص شدند.

سهرابی به برگزاری نشست های علمی- تخصصی و همچنین ۸ کارگاه آموزشی آموزشی، طی روزهای برگزاری جشنواره با حضور اساتید

در ابتدای مراسم افتتاحیه، کیوان سهرابی - دبیر اجرایی جشنواره- جهت ارائه گزارش عملکرد دبیرخانه به جایگاه سخنرانی دعوت شد. وی عنوان داشت: راه اندازی دبیرخانه دائمی جشنواره مد و لباس فجر، تقریباً از ۱۵ دی ماه کار خود را آغاز کرد، سپس جمع آوری اطلاعات و تشکیل بانک اطلاعات هنرمندان آغاز شد که بر این اساس تا امروز حدود ۷ هزار نفر در این بانک اطلاعاتی ثبت شده اند.

وی ضمن اشاره به استقبال یک میلیون و ۱۳۳ هزار کاربر اینترنتی از سایت جوان و نوپای جشنواره مد و لباس؛ تصریح کرد که این رقم برای ما نیز تقریباً غیرمنتظره بود.

سهرابی، راه اندازی سیستم پیام کوتاه با ارسال بیش از صد هزار پیام برای مخاطبان اعم از اساتید، دانشجویان، طراحان لباس و هنرمندان، طراحی پوستر، تندیس و لوگوی جشنواره، طراحی تیزر و زیرنویس تلویزیونی در شبکه های مختلف رسانه ملی را از دیگر اقدامات دبیرخانه جشنواره مد و لباس توصیف کرد و به ثبت نام اینترنتی ۷۰۰ طراح اشاره کرد و گفت: بخش دیگری از ثبت نام ها به صورت حضوری انجام شد.

وی ادامه داد: با توجه به برگزاری نمایشگاه مد و ماتو در آذرماه سال ۱۳۹۰، این انتظار وجود

**وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی: حجاب
اگر از نگاه باور مسلمان ضروری دین
است از دیدگاه انسان، تبرز حجب و
حیا و تمکین به قواعد هر آیین است.
هیچ دین و آیینی هم‌سنگی و هم‌رنگی
انسان و حیوان را بر نمی‌تابد**

صیفاً و چه پوشش شستا" بلکه بخشی از آن به منظور تشخیص و بخشی تجمل مطرح است، که در حد اعتدال، مستحسن نیز هست. وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی ابراز داشت: نخستین جشنواره مد و لباس قدم بر این دایره‌ی ظریف نهاده است و در دامان دریای مواج این هنر، افتاده است که اجتناب از تردامنی، هنر گردانندگان آن خواهد بود.

پس از اتمام این مراسم، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و هیأت همراه به اتفاق میهمانان راهی سالن اصلی برگزاری جشنواره شدند و از مدل‌های عرضه شده، بازدید به عمل آوردند.

اگرچه به گفته مدیران برگزاری این جشنواره، طرح‌های ارائه شده اغلب از طریق طراحان کشور به نمایش گذاشته شده بود اما به نظر می‌رسد بخشی از محصولات عرضه شده به دلیل نوع طراحی و حتی رنگ بندی قابل عرضه در اجتماع نباشد این اعتقاد بسیاری از بازدیدکنندگان نمایشگاه بود که مانته‌های عرضه شده نسبت به مدل‌های خارج از نمایشگاه، کاربرد محدودتری دارند به طوری که برخی ترجیح می‌دادند نگاه اجمالی به مانته‌های عرضه شده بیندازند و از نمایشگاه خارج شوند در کنار این انتقادات برخی نیز، نفس برگزاری جشنواره را بسیار مطلوب و ضروری برشمردند و اعتقاد داشتند اگرچه تا برگزاری یک نمایشگاه مد و لباس استاندارد و قابل استفاده برای تمام اقشار جامعه راه بسیاری داریم اما همین که متولیان امر متوجه ضرورت برگزاری نمایشگاه مد و لباس شده اند، جای خوشحالی دارد.

زمانی که نام نمایشگاهی مد و لباس باشد این انتظار در مخاطب شکل می‌گیرد که از محصولات عرضه شده حداقل چند نمونه مناسب وضعیت اجتماعی، شغلی و سلیقه ای و حتی فکری وی یافت می‌شود و با همین انگیزه و هدف راهی نمایشگاه می‌شود اما در عمل

موافق طبع روز می‌باید معنا کنیم)، از آن نماد نمی‌بایست فاصله بگیرد.

وی با بیان این مطلب که سر تسلیم در مقابل فرهنگ بیگانه فروآوردن، نشان خودباختگی است؛ اذعان داشت: چه رسد به تمکین به بی‌فرهنگی‌های مهاجم که جلوه‌ی بارز بردگی است، دنیا را اگر به دهکده‌ی جهانی تعبیر نمودند از آن بود که دروازه‌های تغییر را به رویش بگشایند. استعمار جلوه‌هایش دگرگون گشته است. برده‌داری معنایش وارونه گشته است.

دکتر حسینی یادآور شد: اگر آبراهام لینکلن به اسم لغو برده‌داری، سیاهان خانه‌زاد را به کارگران مسلول کارخانجات نساجی میدل ساخت و به اسم آزادی شیوه‌ی نوین برده‌داری را متداول نمود، دیری نپایید که با پرچم آزادی زنان، رخت مردانه بر تن ایشان نمودند و حرمت زنانه را از این عنصر لطیف ربودند و به تأمین نیروی انسانی مورد نیاز، فرهنگ کدایی تساووی زن و مرد را بر اندیشه‌های نوظلب، غالب نمودند. زن که پرچمدار کیان خانواده بود و تنظیم خانه و تربیت فرزندان و کدبانویی و سروری بر خانه افتخارش بود، به اسم تساووی جایگاهش را بی‌اعتبار کردند و هم‌سنگ مرد به کارهای سنگین و زمخت وادارش نمودند و از لوح فرهنگ منحن غربی، به دستاویز آزادی، اعتبارش را زدودند. به اقتضای شرایط جدید و انطباق با ماموریت تازه، کسوتش را متبدل ساختند و بر آن نازش خدادادی تاختند. در این سو سردمداران خودباخته به کشف حجاب فرمان دادند و دهان بر نشخوار همان استدلالات گشادند که امروز هنوز هم باید تاوان آن جهالت‌ها را داد!

وی افزود: لباس امروز تنها برای پوشاندن بدن و گرم‌نگاه‌داشتن آن به کار نمی‌آید و دیگر عمر گرانبمایه بر آن صرف نمی‌شود که "تا چه خورم

و تا ابر پرید
با خودم می‌گفتم
در حجاب پیله، کرم پروانه شده ست
پای او بگرفتند
بال آورد به دست
پس در این پوشش ناب
بی‌گمان سرتی هست"

سروده ای از صابر خراسانی - شاعر آئینی و عاشورایی کشور- بخش دیگر این مراسم بود و در پایان، دکتر سیدمحمد حسینی- وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی- به سخنرانی پرداخت. وی گفت: هرگز جوهری، جواهرات اصیل را حتی بر سبیل تفنن در معرض دید عموم نمی‌گذارد چه رسد برای عرضه. جواهر ذی‌قیمت، حرمت دارد و آن را در حفاظ صندوق‌های تو در تو قرار می‌دهند و تنها بر دیده‌ی مشتریان محرم به احترام نثار می‌کنند. آن‌چه در ویتترین می‌گذارند گرچه باز هم از دستبرد محفوظ است، اما دیده‌ی عموم گاه به خیرگی از آن محفوظ است.

دکتر حسینی یاد آور شد: حجاب اگر از نگاه باور مسلمان ضروری دین است از دیدگاه انسان، تبرز حجب و حیا و تمکین به قواعد هر آیین است. هیچ دین و آیینی هم‌سنگی و هم‌رنگی انسان و حیوان را بر نمی‌تابد و انسانی بی‌اعتقاد بر تمایز این دو موجود، نمی‌یابد و بارزترین نشانه‌ی این تمایز در ظاهر و نگاه اول به پوشیدگی و عریانی، این و آن است.

به گفته وی، از پس گذر از این معبر با چگونگی این ستر و شمیم این عطر، کوچه‌پس‌کوچه‌های مقصد را به نشانه‌ی عابران معطر می‌کنیم که حجاب گاه، راه است. با عبور از این گذر به مرز عبر و اعتبار می‌رسیم.

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی تصریح کرد: لباس اگر از جمله‌ی نمادهای فرهنگی باشد که هست، مد (که هنوز معادل فارسی آن را کما ینبغی نیافته‌ایم و همان سلیقه، شیوه،

تولیدکنندگان برقرار شود، به کار خود پایان داده‌اند و سال دیگر باز روز از نو...
 طبعاً تعداد بازدیدکنندگان یک نمایشگاه نشان از رونق، توجه و استقبال مردم از آن دارد که متأسفانه در این نمایشگاه تعداد بازدیدکنندگان اندک به نظر می‌رسید اما در مقابل نمایشگاه‌های بهاره از توجه و عنایت بیشتر مردم بهره مند بود!

امید است این جشنواره که تجربه نخست بود و البته جای تشکر و قدردانی از همت و تلاش برگزارکنندگان دارد؛ در سال‌های آینده با محور کاربردی بودن محصولات عرضه شده و توجه بیشتر به مقوله زیبایی و طبق مد روز بودن داشته باشد...

مصرف‌کنندگان از خرید پوشاک هندی و پاکستانی که گاه طراحی‌های زیبا و جالبی دارند، غیرمنتظره به نظر می‌رسد؟! مشکل از کجاست؟ اصولاً هدف از برگزاری این قبیل نمایشگاه‌ها و جشنواره‌ها صرفاً ارائه مدل‌های جدید بدون توجه به کارایی آنهاست یا ارائه محصولات قابل استفاده و کاربردی مردم به ویژه زنان در اجتماع؟ پیش از این که نمایشگاه لباس تحت عنوان جشنواره مد و لباس فجر برگزار شود، شاهد برگزاری نمایشگاه‌ها و جشنواره‌های متعدد با اسامی مختلف بوده‌ایم که تقریباً دستاورد خاصی نداشتند و برای مدتی موجب گردهم جمع شدن طراحان می‌شد و بدون این که ارتباط پیوسته و خاصی با

با مواردی مواجه است که چندان سلیقه وی را بر نمی‌تابد. مانتهای عرضه شده گاه آنقدر طراحی‌های ناگیرا و غیر قابل استفاده‌ای دارند که مخاطب می‌ماند چگونه از اینها استفاده کند! به غیر از بخش چادر، روسری و مقنعه و انواع و اقسام زیورآلات مربوط به آن که ممکن است استفاده کنندگان از چادر را راضی نگه دارد برای سایر مصرف‌کنندگان انتخابی باقی نمی‌ماند طرح‌های آشفته با پارچه‌های نامناسب چه رهاوردی می‌تواند برای مصرف‌کننده‌ای داشته باشد که ترجیح داده از تولید داخل استفاده کند و در نمایشگاهی حضور یابد که بارها تبلیغات آن را در سطح شهر مشاهده کرده است؟ آیا در این شرایط استقبال

